

Lågmäld konst som kräver betraktarens koncentration

KONSTRECENSION

I Ålgårdsgalleriet sprider Johan Söderströms minimalistiskt betonade konst en meditativt rofylld stämning. Men mitt i all lågmäldhet drabbas Inger Landström av en insikt som känns som ett knytnävsslag i magen.

Konstutställning
Johan Söderström

Plats: Ålgårdens galleri
Pågår till: 17 april

På Ålgården, denna grönskande oas mitt i stadsvimlet, råder som alltid ett fridfullt lugn, och när jag kommer in i själva galleriet försätts jag i en nästan meditativ sinnesstämning. Bilderna på väggarna ropar inte ut sitt budskap precis, men det finns något som diskret pockar på uppmärksamhet i dessa summariskt enkla former med sina milt

kontrasterande nyanser i grått och vitt.

Konstnären bakom dem, Johan Söderström, är svensk, utbildad vid konstakademien i Trondheim och bosatt i Oslo. Alla de verk han nu ställer ut här kan sägas vara variationer på samma tema: han arbetar utslutande med vanligt byggspackel som han håller ut i en gjutform och bearbetar på olika sätt under torkningsprocessen. Den blankslipade, keramiskt hårda ytan får liv av märken efter fotsteg där han gått runt i en evighetsslinga i det våta spacklet och av spontant uppkomna krackeleriingar – allt påminnande om tidens gång.

Men det är ett misstag att tro att detta handlar om rent minimalistisk konst, enbart njutning för ögat. Själv vill Johan Söderström också se sig som något av en konceptuell konstnär, i den meningen att han samtidigt fäster stor vikt vid de tankar och idéer som ligger bakom själva verken.

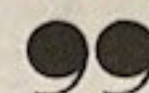

Johan Söderströms "Curved 3 V"

Den konceptuella konsten uppstod i USA på 1960-talet. I Sverige slog den väl aldrig riktigt igenom, men vi har ändå någ-

ra uppmärksammade representanter, exempelvis Anna Odell som fejkade ett självmordsförsök för att påtala brister inom psykvår-

En kalligrafiskt avancerad bokstavstavla känns som ett knytnävsslag i magen när jag till slut lyckat dechifrera texten "New normality" – det nya normala – och börjar fundera över allt som vi på senare tid har tvingats räkna dit.

den, Dan Wolgers som stal två bänkar från Liljevalchs i protest mot konstnärernas låga utställningsarvoden, och inte minst Lars Vilks, vars olika konstprojekt fick katastrofala följder för hans eget liv.

Men Johan Söderström är långt ifrån någon upprorsmakare. Han arbetar med så lågmälda medel att man som betraktare ibland får anstränga sig en hel del för att hänga med. Verkens titlar ger dock hjälp, som i "Paper cups" där de många ringavtrycken blir symboler för tiggarnas pappersmuggar, ett numera vanligt inslag i det svenska samhället. Och en kalligrafiskt avancerad bokstavstavla känns som ett knytnävsslag i magen när jag till slut lyckat dechifrera texten "New normality" – det nya normala – och börjar fundera över allt som vi på senare tid har tvingats räkna dit.

Inger Landström

inger.landstrom@telia.com